

Излизат три пъти седмично
и пощенски, среща
платеж.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
всяко 1-во число от ме-
сеца. — ИМАТИ ПРЕДЛАГА

ТЪРГОВСКО ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Цените за обявите са:
за в. сантиметр 250
лв. за годишна, печатна,
непечатна 150 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.

Всичко, що се отнася до
вестици се адресира: до
"Търгов.-Промисленна За-
щита", Варна "Вестник" 8.

The Ellerman Lines Limited

РЕДОВНА 15-ДНЕВНА ПАРАХОДНА ЛИНИЯ ОТЪ
ЛОНДОНЪ—ХУЛЪ ЛИВЕРПУЛЪ—СВАНСЕА
ва ва
БУРГАСЪ—ВАРНА БУРГАСЪ—ВАРНА
За сведения и наваа отнесете се до:
Параходна Агенция М. СТАНЕВЪ — Варна.

National Steam Navigation Co Ltd

РЕДОВНА 15-ДНЕВНА ЛИНИЯ

МЕЖДУ

ВАРНА—ПИРЕЙ—МАРСИЛИЯ

И ОБРАТНО

ТРАНСАТЛАНТИЧНИЯ ПАРАХОДЪ

„ПАТРИСЪ“

подъ английско знаме, съ вместимост
12000 тона и бързина 16 мили, ще при-
стигне въ Варненското пристанище на 23
I. т. г. и ще замина на 25 сжщц направо за
Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Комодния бързоходенъ параходъ

„НАКСОСЪ“

подъ английско знаме, съ вместимост 3000 тона, бързина
14 мили, ще пристигне на 29 того и ще замина на 1.II.1924 г.
за Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Луксозния пасажерски параходъ

„АНДРОСЪ“

подъ английско знаме, съ вместимост
3000 тона и бързина 14 мили, пристига въ
Варненското пристанище на 7. II. 1924 г. и
заминава на 9 с. м. направо за
Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марсилия.

Приематъ пътници и стоки за гор-
нитъ пристанища, както и за всич-
ки др. гръцки пристанища, сжщо и
за Александрия.

За подробни сведения отнесете се до Параходната Агенция
ГР. А. ЛУЛУДОПУЛО — Варна.

Честита 1924 година.

„Нова година, новъ кѣ-
метъ!“ — казвали сж дѣдитъ
и прадедитъ ни. Но тѣ сж
строго тачили отхождането на
старата и дохождането на но-
вата година така, както се
тачи прѣхода отъ единъ, зло-
полученъ, къмъ другъ, благопо-
лученъ, животъ, или отъ едно
прѣчистване на душата отъ
грѣхове и мѣки и ветхива-
нето ѝ въ безгрѣшностъ и
благуване И, защото така сж
мислили, така сж чувствували
така сж тачили отхождането
на старата и дохождането на
новата година, тѣ сж турили
еднѣкъ редъ, оставили сж една
традиция (и до насъ до-
стигнала) въ края на петича-
щата година да прѣчистватъ
сърцата си и душата си отъ
грѣхове — да ги проведатъ
на забвение заедно съ нате-
лата грѣшна година и, съ чи-
стотата на сърцата си и на
душитъ си, да посрѣщнатъ
новата безгрѣшна година —
така да се прѣидѣтъ на пло-
дотворна, честна и благодатна
работа; съ чистота на души-
тъ и сърцата си — да за-
живѣятъ честитъ и богатъ
безгрѣшенъ животъ.

Поколенията на християн-
ския свѣтъ, отъ хиляда довет-
стотинъ двадесетъ и три го-
дини насамъ, все така, все съ
такава чистота на сърцата и
душитъ си и все съ надежди
за по добротѣ дни и го-
дини сж изпращали старитъ
и сж посрѣщали новитъ го-
дини — винаги съ обновена
вѣра, обновена надежда обно-
вена любовъ къмъ новото, ра-
достното, надеждното и съ
забвение къмъ миналото ста-
рото, прѣгрѣшилото, рутин-
ното.

Новата сурва, сурва, весе-
ла 1924 година дойде да из-
тика една много тежка, много
мѣчна, много примекна го-
дина, годината 1923 та; дой-
де новата 1924 година да об-
нови вѣрата и надеждата въ
бъдещето на човѣческото
и да затвърди любовта му
къмъ добри дѣла, да укрепи
любовта и усърдието и на
нашия народъ въ усилията му
да встане на краката си и
да заработи за заирѣдѣтъ
си, за процътяването си;
дойде новата 1924 година при
общото очакване да ликвидира
съ тежкото наследство на
злополучната въ всѣко отно-
шение за народа ни 1923 го-
дина, въ активна и пасива на
която се записаха факти и
събития сждобивши за стра-
ната ни, като държавно по-
литическа единица и като о-
бектъ на стопанско и иконо-
мическо развитие — като дълъ
на политическо и стопанско
благоустройство и спокойно
гражданско добруване и бла-
гуване.

Баланса на 1923 година се
приключи за държавата ни съ
активъ, който бѣлъжи лошо
управление, вътрѣшни стрѣ-
сенни, външни угрози, между-
особни кръвопролития и гроз-
на стопанска, търговска и фи-
нансова криза, като сетнина
отъ помрачени умове, отъ
манталитетъ на български из-
дачии — на личности и пар-
тии, които, за жалостъ, из-
хождатъ отъ народа ни — отъ:

Режимъ грозенъ и злоко-
бенъ, управление мракотенно,
разтление държавно. Отъ:

Диваци управници, жесто-
ки прѣсѣдвания на гражда-
ни; ограничаване на лични и
печатни свободи. Отъ:

Ересъ съсловна, вандализъмъ,
безправие, съсипия, разоча-
роване общо. Отъ:

Шапкарджии, страхове, тре-
пени, ужаси за всички. Отъ:

Държавно банкротство, ра-
зорение на богатитъ, обирание
и необогатяване бѣднитъ, о-
благодѣтелствуване на прѣ-
стѣпници и развратници и
трапеза за главорѣзитъ. Отъ
Компрометиранъ и разкла-
щанъ държавния и частния
кредитъ. Отъ:

Стопанска криза, икономи-
ческо и финансово безсилне
и мучителни прѣживѣвания.
Отъ:

Бѣднотия, мизерия и зло-
щастие въ живота. Отъ:

Куруция, разплатство, мо-
раленъ отпадѣкъ и тѣпота,
машеничество и всеотранно
безчестие. Отъ:

Завори, убийства, обирни
пладешки. — Ето бисеритъ,
които кичатъ злощастната 1923
година, ето влакчетъ, подъ
които живѣ и пѣшкеше на
рода до половината на тая
злополучна година

Но държавническата непо-
рядливостъ и растлителностъ;
лошата фискална политика; за-
конитъ за непосилни данѣци,
мита, берпи, такси, гербови
налози, за военни и трудови
повишности, за изземване на
имоти и капитали, за фаво-
ризации на едни и за об-
сърдчене и унищожаване на
други; безправие, царяще
въ всички държавни отрасли;
злоупотребления и личната
и имотна несигурностъ; вакха-
налиитъ и оранжевитъ мер-
вости — въобще, разнебита-
ната държавна машина оста-
ви своитъ злополучни отпеча-
тъци, които бѣха послѣдвани
и отъ кървавитъ събития, по-
лучили въ анализъ на новата
ни история името: „печалнитъ
мѣтежи септемврийски съби-
тия“ въ фаталната 1923 го-
дина.

И така, въ активна на 1923
година се бѣлъжата само и
изключително негативни за
добруването и благоуването на
народа ни факти; бѣлъжата

се дѣла потресни, а събития
и дати кървави, които вода-
ха държавата ни до самопо-
губване.

Народа ни изпраща фатал-
ната 1923 година съ облекче-
ние на душата си, а посрѣ-
ща новата 1924 година съ
вѣра, надежда и любовъ за
щастие, което тя му носи.

Съ такава вѣра, надежда и
любовъ посрѣщаме и ни е
новата 1924 година и съ от-
дѣхване на душата си, изпра-
щаме старата злополучна, бан-
крутна и кървава 1923 го-
дина. Съ тая вѣра, надежда
и любовъ ние отправяме на
добриятъ и трудолюбивиятъ
българскъ народъ благопожеланията:
да го дари Господъ съ умни дър-
жавни мѣже и прозорливи
политически ръководители, съ
добро и мѣдро държавно у-
правление, съ правда и истин-
ско правосудие, съ добри за-
кони и честни тѣхни изпъл-
нители. Но да не забрави Дѣдо
Господъ да дари и него съ
умъ и разумъ съ разбиране
и добро различаване доброто
отъ злото, съ любовъ къмъ
добритъ дѣла и пошвизъ,
съ общъ къмъ труда, защото
народа ни трѣбва да знае, че
въ живота на всѣки народъ
най-важенъ е труда въ про-
изводството, на плодотивъ
трудъ: той е фундамента, той
е здравата и яката основа,
върху която се зида всичко
друго — личното, семейното,
общественото, даже, и народ-
ното щастие; той е живне-
творния изворъ за човѣшкитъ
общества; той е двигателя на
материалната и духовната кул-
тура; той е вседѣло отгласа
и крещителъ на политическия
животъ на страната.

Работливия народъ бива бо-
гатъ. Богатия народъ бива
силенъ. Силния народъ бива
почитанъ... Пожелаваме наро-
да ни да е богатъ, да е си-
ленъ, да е почитанъ и въ
всичко щастливъ!

Васильоу-дева.

„Търг.-Промисленна Защита“.

Валута и фондова борса.

И така, финансовия министръ
затвори вратитъ на фондовата
борса за търгуване съ валута и
всѣдѣло връжи покупката и
продажбата на чужди платѣжни
срѣдства на Българската На-
родна Банка.

Ние отъ врѣме на врѣме сме
свикнали да мислимъ, че Б. Н.
Банка нѣма финансова полити-
ка, нѣма хора съ знание и
опитностъ да може да прѣд-
приема и поддържа една сериоз-
на финансова акция и да гле-
даме на нея, като на учрежде-
ние, само като касиеръ на дър-
жавата и да поддѣлваме ней-
нитъ управници (когато тя е
дала не малко число банкови
директори на много български
и чужди финансови фирми),
обаче послѣдното рѣшение на
финансовия министръ да въз-
ложи търгуването съ чужда
валута изключително въ ръцѣ-
тъ на Българ. Нар. Банка идва
да докаже, че ги, Б. Н. Банка,

КРЕДИТНА БАНКА

ВАРНА — СОФИЯ — РУСЕ

Телеграфически адрес: КРЕДИТБАНК

Извършва всекакви банкови сделки

Приема влогове и по спестов-
ни книжки на износни

условия

2-10

може и е въ състояние да манипулира съ подобен един голям финансов въпрос — „равноправеността на валутата“ и до днес тя е нещепно успяла въ това и така е създала едно стабилизиране, от което сежд прѣдволи и вносители и износители. Може би ще има изключения отъ паносвачи и банки, на които сегашната наредба да не е по угодата имъ и да чувствуватъ липсата на дивитъ крѣвци, които се изригваха при продажбо-покупките на чужда валута въ борсата, които прѣдизвикваха и дивитъ колебания и паники. Но, безъ съмнѣние, и тѣ ще се убѣдятъ, че сегашната наредба е единичката най цѣлѣсообразна за търгуване безъ сътрѣсеніе и съ рискъ почти минимизирани и че само при това положение би било възможно стабилизирането на българския левъ, на търговията и на стопанския животъ, а това постигнато и кредита на държавата се повишава и възнамения финансовъ свѣтъ почва да гледа съ доверіе на финансовото положение на страната. Това обстоятелство е отъ необходимо важно значение по настоящемъ за вѣдѣването и на лева и на държавния кредитъ.

Ако практикуваната сега наредба отъ Б. Н. Банка бѣше се по-рано приложила да се прѣсущи жаждата на нескрупулността спекула, много загуби, причинени на bona fide търговци биха се прѣдотвратили.

Нека се надѣваме, че правителството нѣма да отмиа съществующата вече наредба съ Б. Н. Банка за покупка и продажба на чужди валути и че нещо се покладе на никакво „влияние“ отъ ново да допусне покупки и продажби на камбио въ борсата, на която прѣдизназначеніе не е да бѣде арена на разиграваніе отъ нѣколко спекуланти дивы сцени въ спекулата съ чужда валута и да нанисатъ сътрѣсенія въ стопанския животъ и огромни и непоносими загуби на редовнитъ търговци. Нека се знае, че прѣдъ всички други причини, безскупулността, двата бихме я нарекли още единъжъ, спекула съ камбиото е произвеждала най-силнитъ сътрѣсенія въ нашия стопански животъ, особено въ послѣднитъ 3—4 години и тя е, която внесе най-неправителното разстройството и щети на търговията ни — тя окава най-неблагоприятното и най-неблагоприятното влияние върху икономическото ни развитие и въ връзките ни съ чужбина.

Разилебъ.

По право, кому принадлежатъ?

Повдига се въпросъ, ако се закрие (равтури) Гражданскиятъ Търговски клубъ, кому принадлежатъ неговитъ капитал и имоти, ако въ устава му нѣма изрично разпореждане, или, ако има такова, но което е противно на правния принципъ за наследване и приемничество, кой има право да го наследя?

Въ миналия брой въ кѣса бѣлажка само вагатахме, че тѣ, по право, като имотъ на обществото, а не на поименовани личности, принадлежатъ пакъ на обществото, никому другиму и че като законенъ прѣдставител и, по право, приемникъ, слѣдъ равтурването на клуба, на всички негови имоти е общината, която фактически прѣдставлява обществото въ Варна.

Отъ кѣдъ произтича това право на общината, или, по добръ, отъ гдѣ на кѣдѣ общината може да се третира и право да се признава като легитименъ приемникъ на капитал и имоти на единъ клубъ, който е билъ основанъ отъ ограниченъ брой личности, билъ е поддържанъ все пакъ отъ такъвъ ограниченъ брой хора и

управляванъ е по волята на сѣщитъ тия хора отъ тѣхни избраници, личности, които, като група, сѣ една съществителна частъ отъ това голямо общество, което стана претендентъ на клуба и? А още по-добръ, ащо не самитъ тия физически личности, групата на които съставлява клуба, да бѣдатъ наследници, а обществото, респективно общината?

Прѣди да дадемъ своя отговоръ, за равнообразие макаръ, ние, въ кѣс думи, ще приведемъ приказката за овчара, кучето, кадията, софу Айше и краванджията. Тая приказка, горѣдолъ, съответствува съ случая и ще послужи за отговоръ.

Овчаръ единъ, отъ благодарностъ къмъ своето вѣрно куче, което години наредъ му вардило стадото отъ вълци, наръкалъ една овца на името на кучето. Далъ Господъ, че отъ овцата се навѣдило цѣло стадо отъ 100 овци. Но умира кучето. Добрия овчаръ не искалъ да стане стопанинъ на чуждо стадо, но не знаелъ кой е, по право, наследникъ на кучето му, да прѣдаде стадото — кучето въобща не знае родитъ си. И отипалъ овчаръ при кадията, отъ него да научи кой е законенъ наследникъ на кучето. Въ вѣхъла си, че ще има добра плячка, кадията, безъ да мисли много, отговори: „Азъ съмъ наследникъ“. Овчаръ, въ недоумението си и безъ много да мисли отвори: „Тѣй а, та ти, кадж баба, си братъ на моето куче, а?“

Въ смущението си, кадията спира работата и моли овчара да дойде при него на другия денъ да получи точенъ отговоръ. Смутенъ, ветревоженъ кадията, отива въ домъ си и се прѣдава на дълбока мисль — да приеме ли да се нарѣче братъ на кучето, или да търси други пѣтица за разрѣшеніе на дѣлата, съ които е севиренъ. Въ тая дълбока и тежка мисль, той едва забѣлжава силуета на пристѣпащата тихо и бавно също така, смутена отъ бащината си дълбока тѣжа, негова щерка, софу Айше — мома учена, дълбоко философски просветена. „Татко, мили татко! каква мисль те налѣга? Каква тѣжа те мѣчи? Моля те кажи ми, добрий татко!“ Едва владащъ себе си, кадията разправя на щерката си, умната и философски просветената си щерка, отъ край до край какво му се случило, каква е въ сѣщностъ работата и това, че наивния овчаръ го нарѣкалъ братъ на кучето си, а най-много — жаката си, че не знае какво рѣшение да даде за наследването на стадото отъ 100 овце, което го тѣй съблазнявало.

„Много лесна работа, отговорила кадийската щерка, успокой се, татко, вземи си сладко тайна отъ сакълната мастиха, отпи си тава ноцъ спокойно, а утрѣ, алаха е добръ, всичко ще стане по волята негова и твоя“.

Софу Айше, добрата кадийска дѣщеря, дала слѣдното разрѣшение:

„Наследникъ на кучето е краванджията, който е вѣчно недѣеспособенъ, за това кадията е неговъ вѣченъ васия (настойникъ) и за това овцитъ слѣдъ да се прѣдадѣтъ на кадж баба“.

Овчаръ, то се знае, на другия денъ получилъ отъ кадията слѣдния отговоръ:

„Олумъ (синко), кучето и краванджията сѣ отъ единъ родъ; кучето умрѣло на улицата, както умира и краванджията, се наследва отъ краванджията и наследството отъ 100 овци се пада нему; ахъкияна въ моето лице е неговъ васия (настойникъ), какъвто си билъ ти на кучето. Докарай, олумъ, овцитъ и плати си мири борджу ресима по закона“.

Овчаръ, безкористенъ и съвѣстенъ изпълнител на напълно благодаренъ и признателенъ

на паметта на заслужидото си куче, прѣдалъ на кадията 100 тѣхъ овци и заплатилъ установени отъ закона ресими, мири борджу (мито). Овчаръ, макаръ и овчаръ, знаелъ, че 100-тѣхъ овци, отъ него дадени и завѣдени за кучето, слѣдъ смъртта на кучето, не принадлежатъ нему, защото даденото отъ него е харизано, а харизаното е чуждо; знаелъ и че имотъ безъ сайби (стопанинъ) не може, за това потрѣсилъ сайбията. Сайбията билъ краванджията, подъ опека — опекуна билъ кадията; нему прѣдалъ овцитъ, а, надъ това, платилъ ресима, мири борджу. Постѣпилъ така, както правятъ всички честни и безкористни хора, които не хвърлятъ очи на чуждото.

Когато прѣди една дѣка десетки години се основа Гражданскиятъ и Търговски клубъ, Петко, Сандю и Митю, днешнитъ равноредители въ него, един бѣха слуги при Церовски, други сновѣха по брайскиятъ уличъ, трети бѣха разсѣли при мировитъ сѣдилища. А клуба съ голѣмата общественна задача, съ високата общественно-културна цѣль, се организираше и финансираше отъ граждани, търговци и общественици, до които днешнитъ му равноредители нѣмаха лице да се доближатъ.

Тѣзи, които го основаха, които го градиа, основаха го за обществото, а не за себе си, не и за тѣзи, които се промѣнаха въ него да имѣватъ задачи му, да обезличатъ цѣлитъ му, да промѣнятъ ролята му, роля културна и общественно-просвѣтна и възпитателна, роля, която туряше въ контактъ цѣлото гражданство съ търговскитъ и въобще съ дѣловитъ съсловия. Но, освѣнъ дадената лепта отъ основателитъ на тоя клубъ — отъ които съ десетки сѣ вѣтъ въ гроба — за неговото изграждане и получена лептата и на гражданството и на широкитъ общественни маси по единъ или други начини, въ единъ или други случаи. Тѣзи лепти не сѣ давани да се забогатява това или онова лице, тоя или она настоящъ или бѣдѣщъ членъ на клуба — всякъ дарителъ, всякъ пожертвувателъ, всякъ приноситель давалъ е лептата си, правилъ е приносъ си за голѣмитъ общественни задачи, за високитъ общественно-културни цѣли, които той си е задалъ да прѣсѣдѣва.

Така е. И въ момента, когато става въпросъ за неговото закриване и ликвидиране; когато става въпросъ кой е или кое е юридическото или физическото лице, което е юре пѣ трѣбва да стане приемникъ на неговото имотно състояние, ние отговаряме:

По логиката на приказката за овчара, кучето, краванджията и кадията, слѣдва, че не Петко, Сандю, Митю и компаньонитъ, или съпартиоритъ имъ; това слѣдва по здравия разумъ, слѣдва и по науката на правото. Слѣдва, слѣдователно, понатѣтъ, че ако единъ клубъ, прѣдизназначеніе на който е било и е да сѣе култура и просвета общогражданска и професионална, имѣвши на цѣлитъ си; ако тоя клубъ не само имѣши на цѣлитъ си, но и почне да срами обществото и гражданството, като отъ домъ за култура, отъ домъ за обществена и гражданска просвета, почне да върши нѣща несъвѣстими съ цѣлитъ и задачитъ му, почне да развива дѣйностъ, която оскѣрбава чувството на обществото и гражданството, която върди морално и наиса щети материални — тоя клубъ, повтаряме, по силата на самитъ тия нѣща, еo ipso, както е казано, се смѣта, за лишентъ отъ raison d'être да съществува. Не по право, той е прѣстѣналъ да съществува и ако функционира, смѣта се, че е въ уурпаторски, въ незаконни рѣще, които трѣбва да се държатъ юридически и фактически материално

отговорни за моралнитъ и материални щети, които сѣ и би послѣдвали до прѣзимианіето на имотитъ въ общественитъ рѣще.

Ние твърдимъ, че Граждански и Търговски клубъ, съ уставно опрѣдѣленитъ негови цѣли, права и функции нечъ нѣма. Той е играйна на карти, той е забавилъ на вѣвечи и точилъ за вѣжи на партизани, но не е никакъ общественно-културенъ центръ, нищо общественно-просветно и възпитателно нѣма вътъ тамъ за да се мамъ човѣкъ, че покрай шлагера, брита, покея, преферанса и пр. ще намѣри и нѣщо за отволяване духовнитъ нужди на обществото.

Понеже тѣзи, които въна мѣриватъ за прѣобрѣщатъ клуба на акционерно д-во, т.е. да го прѣобрѣнатъ въ своя частна собственостъ и послѣ да го подѣлятъ не сѣ неговитъ законни функционери, васията на обществото трѣбва да влѣзе въ ролята си: да като капиталитъ на клуба не сѣ празенъ, общината, по силата на правото на легитимно прѣдставителство, трѣбва да закрие клуба и да тури рѣка на паритъ му. Гражданството не иска да има едно въведение, което не дава добръ примѣръ на младото търговско и гражданско поколение и принижаватъ имената „Граждански“ и „Търговски“, каквито доси.

Злочестие, да, злочестие носи. И ако Петко, Сандю и Митю се заидѣтъ съ насъ, ние ще посочимъ много случаи и много имена, които сѣ уличестени, защото... защото сѣ посѣщавали quasi Гражданския и Търговския клубъ съ пѣни кисели, а сѣ се вѣтъчили съ... рѣще въ джоба.

Вл.

Р. С. „Въ устава има членъ, който разпорежда: заваренитъ членове да подѣлятъ между себе си капиталитъ на клуба, когато се той закрие“ — ни се каза отъ единъ отъ членоветъ му.

За щастие, клуба има за членове юристи. Тѣ не сѣ да не знаатъ, че членове на устава, които сѣ противорѣчили или не спазватъ принципитъ на морала, сѣ безъ всякава юридическа стойностъ и послѣдства.

На тая тема ще извикане правната наука да отговори, ако се направятъ опитъ отъ нѣкого да се обогата на срѣдства, прѣдизначени за общественна полза.

Благотворителността.

Не единъжъ писахме, че благотворителността у насъ, въ послѣднитъ 2—3 години, се обезличилъ, профанира се до прѣстѣнностъ отъ всякакви лица и групи, които я дирятъ, я просятъ не за благородни цѣли, не за хуманни нужди, а да си правятъ лични удоволствия, да убиратъ благотворителитъ и да пѣлятъ своитъ джобове, или, най-много, да поддържатъ обществъ, които не принасятъ никаква полза и нѣматъ никакъвъ резонтъ за съществуване въ обществото.

Развълната благотворителностъ въ послѣднитъ 2—3 години, като не принесе никаква полза на обществото, причини, обаче, твърдъ голѣма спѣнка на подпомагането добритъ културни и хуманни инициативи и поврѣди твърдъ много на културното и милосердното дѣло — читалищата, сиропиталищата, инвалидитъ, бѣднитъ дѣца и сирѣчетата се отпѣгнаха, оставиха се на страна и туриха се на реда за облаготворяване равни чиновнически групи, равни импровизирани увеселителни дружества, младоженески компании и пр. Това не означава друго, освѣнъ, че раввалата си пробива пѣтъ на всѣкъдѣ и за всичко, че милосердието не е стимулъ въ благотворителността, а развълността; че не добритъ дѣла и благороднитъ и хуманни цѣли хранятъ душитъ на ония, които жертвуватъ лептата си, а бѣсъкъ, въшнитъ замамки и поквартира. Защото не е длѣжкѣтъ и никой не би осѣдилъ нѣкого, ако откаже отъ да дава лептата си, напѣмѣръ, на дружествъ, които за единичка цѣль, да

си правятъ забавления потърсватъ общественната жертвувателностъ и благотворителностъ, а и богуугоденъ би билъ и похваленъ би билъ всѣкъ, който отдѣли отъ хапката си да подпомогне едно обѣднѣло семейство, едно обѣднѣло дѣте, едно изгладнѣло сираче и т. п. Но има личности, които жертвуватъ за противното и тѣ сѣ равсадители на свободията, на раввалата, на развратъ. Такива личности сѣ двойно по виновни и двойно по отговорни за лошото, което се янае въ обществото.

Ето, за такива облаготворявани и таква благотворители — които опогоняватъ, които профаниратъ благотворителността — ние писахме, пишеме и днесъ да искаме законъ съ строги санкции, като изхождаме отъ мисълта и отъ логически вѣрната и правата истина, че: да жертвуватъ обществъта; да жертвуватъ всѣки индивидъ за бѣднитъ, за западналитъ, за слѣпнитъ, за сакатитъ, за сирѣтитъ, за умалишенитъ, които не могатъ да работятъ или не имъ достигатъ срѣдствата за покрѣтитъ най-насъщитъ си нужди, е не само Богуугодно дѣло, но и човѣшка елементарна, е първа длѣжностъ и че: ако жертвуването не се прави за изпълнението на тая човѣшка хуманитарна длѣжностъ, а за поопрение на развълнажитъ, за насърчение на похварата и раввалата, дарителитъ и даримитъ, пожертвувателитъ и облаготворенитъ явяватъ прѣстѣпление противъ нравственостъта и заслужаватъ да бѣдатъ наказвани.

Фирми търговски, индустриални, акционерни, кооперативни, банкови и т. н., които сѣ винави аманъ отъ тая тѣй нахално търсена и просена развълна благотворителностъ, сѣ на сѣщото мѣстѣ: че е необходимо законъ (съ строги санкции), който да разграничи благотворителността отъ измудването или отъ безсрамната прова. Тѣ искатъ събирането на суми да не се допуска на всѣко и на всѣкакви, а на имѣющитъ права да събиратъ суми за благотворителни цѣли, да се издава формално разрѣшение. Безъ формално разрѣшение отъ компетентнитъ власти, да се прѣсѣдѣватъ и лицата, които жертвуватъ. Виналитъ аманъ сподѣлятъ тия мѣстѣ и тия желаниа. Остава реда на министъра на вътрѣшнитъ работи и министъра на правосѣдието да кажатъ своето авторитетно мѣние и да упражнятъ своята компетенция.

Каватъ ни дори, че министъра на вътрѣшнитъ работи приготвилъ законопроектъ и щего внесе въ Народното събрание за да тури редъ въ благотворителността. Види се до тоя министъръ сѣ проникнали сведеенията за маскаралжъ, който се явявши тѣзи години съ събирането суми за благотворителни цѣли, събиране, което надмина формитъ на всички инудитъ и което, отъ край до край бѣ придружено съ прѣстѣнностъ, на която не липсва ни единъ отъ елементитъ за инкриминиране.

Желамъ да видимъ закона одобренъ чѣсъ по-скоро и организиръ на властѣта веднага въ ролята на честни и добросѣдѣтѣ неговитъ изпълнители, за да се тури край на една раввала, която води къмъ провала.

ВЪРБ.

Жѣма вжглища!

Питахме желѣзничаритъ: ащо не вършатъ редовно, ащо не пристигатъ на врѣме, ащо, дори, се отмишватъ тренове, наредени да циркулиратъ по една уважена тарифа?

„Вжглища нѣма! Вжглища не се доставятъ! Желѣзничитъ по вѣднитъ си не могатъ да

Английския министър на външните работи, съ нота, едентична за Румъния и Полша, е протестираше сръбското правителство.

ство от името на английското правителство за сключения от Сърбия 300-милионен заем в Франция. Протестната нота е предадена на с. х. славенския посланик в Лондон да я представи на правителството си. Въ нея се изтъква, че с този заем се намаляли гаранциите и валовитът, въз основа на които сж давани на Сърбия военните заеми.

Сръбския военен дълг възлиза на около 23 1/2 милиона лири стерлинги, а следвоенния пръв 1919 година, в натура на 1,800,000 лири стерлинги. Поради това въпроса за военните дългове който е отдавна отворен и тѣсно свързан с репарационната проблема, поставя сръбите въ тупик — повдигането му за тѣх от английското правителство е отжка от по-високо политическо естество, за това ивненадата за сръбските политически кръгове е много голяма. Френската преса тълкува този акт от страна на Англия като отжка за дегажиранието на Австро-Унгарската монархия от дълговете, от които Сърбия е приела ивѣтна част, съвмѣрно съ наследения от нея територия.

Ромжния.

Състоянието на посѣвитѣ въ Ромжния е повлияно от хубавата есен, особено за зимницитѣ, необикновено благоприятно. Свѣдѣнията, идящи от тая страна говорят, че сж обработени повече от 20 милиона декара, което по величина на цѣлата отговаря на обработената повърхност въ 1922 год. Пролѣтнитѣ жита ще се засѣят на повърхнина от 700,000 до 1,000,000 хектара, тѣй, че всичката засѣена повърхнина за 1924 год. ще достигне до 30,000,000 декара.

Унгария.

Фабриката на салама, според свѣдения от Буда-Пеща се е затруднила, поради което представителитѣ им сж се представили прѣд министра на прѣхраната и сж го молили да се забрани износа на свинско месо. Тѣ сж посочили причината въ това, че от Унгария се изнасят големи количества свински меса и че цѣнитѣ на месото въ Унгария се намиратъ подъ свѣтовния паритетъ. Направили сж въпросъ и, че унгарското месо въ Прага е по-евтино отколкото въ Буда-Пеща, за това унгарскитѣ фабрики за салам спиратъ производството въ Унгария и фабрицитѣ за салам въ Чехо-Славия засилватъ своето производство, защото тамъ сж не само по-евтини разходите за производството, но и нѣматъ да плащатъ високи унгарски износни мита и износни такси и берии.

Албания.

Нижни пари въ Албания.

За да уголѣми контингента на оборонитѣ срдства въ държавата си, албанското правителство рѣши да отпечата първитѣ книжни пари въ Албания. Тия пари държавата ще ги пусне въ опция при изплатата на смѣткитѣ си къмъ частни лица и прѣдприятия, като имъ изплаща по 3/4 въ злато и 1/4 въ книжни пари.

Кафето.

Свѣтовната резерва отъ кафе, както се знае, по свѣдения отъ Ротердамъ на 1 декември 1923 г. се прѣдизнава на 4,872,000 човали, противъ 5,385,000 човали на 1 ноември сжщата година и противъ 8,257,000 човали на 1 декември 1922 г. Европейската резерва отъ кафе бѣше 1,485,000 човали, противъ 1,463,000 на 1 ноември 1921 г. респективно 2,253,000 човали на 1 декември 1922 год.

Мексико.

Официалнитѣ свѣдения говорятъ, че производството на

среброто въ Мексико въ първото полугодие прѣз 1923 год. е било 1,395,604 кгр. и е прѣдставлявало стойността 60.77 милиона долара. Производството на олово е било 80,137,162 (47,065,160) кгр., на стойността 29.68 (10.32) милиона долара. Производството на злато се е повишило и е достигнало на 12,395 (11,145) кгр. на стойността 16.53 (14.86) милиона долара. Произведенъ е цинкъ 8000 тона, графитъ 3939 (1305) тона, живакъ 20 (17) тона и арсеникъ 475 (63) тона.

Захарта.

Съобщенията отъ странство донасятъ, че захарта, която отъ мѣсецъ, мѣсецъ и половина се движеше, между 22 до 23 англ. лири за тона, прѣзъ и слѣдъ правдницитѣ се е възвѣчила на 30 англ. лири. Ако вземемъ за норма: 600 лв. за англ. лира и 1000 кгр. 1 тонъ, захарта коштува въ странство 18 лв. кгр.

Лияцата.

Варна, 15 януари 1924 год.

Въ паваря на колонията има повече запитвания и търсене стоки и изглежда, че можемъ да очакваме едно по-голямо оживление.

Захарта има едно повишение вслѣдствие високитѣ цѣни въ Европа. Вносането на този артикулъ днесъ ще коштува по-горѣ отъ 35 лв. на едро. Днесъ мѣстна въ лияцата се оферира по лв. 31.50 до 32.

Черния пиперъ лв.	54
Кафе обикновена лв.	74
Кафе добро качество лв.	76
Чай лв.	185—190
Бевиръ лв.	45
Нишаджър лв.	32
Маслина лв.	36
Джамове лв.	950—1050
Калай лв.	165
Ламарина лв.	12.50
Оризъ мѣстенъ лв.	19.50—20.50

Мореплаване

Пристигнаха параходи въ пристанището:

Парахода „Seres“, който на товари 150 тона кинопе.

Парахода „Ulyssa“ отъ Амстердамъ и разетовари 130 т. стоки.

Парахода „Deychland“ и ще натовари храни.

Парахода „Konstantinopoli“ ще натовари храни.

Парахода „Leopolis“ отъ Триестъ и вамина обратно.

Парахода „Прага“ на 14-й I. разетовари равни стоки.

Парахода „Ailbek“ да товари храни.

Парахода „Maria“ отъ Хамбургъ и Анверсъ съ равни стоки.

Парахода „Dido“, на 10-й януари, носящъ равни стоки.

Парахода „Polo“ на 10 януари носящъ равни стоки.

Парахода „Maronian“, на 15.I., носящъ равни стоки.

Парахода „Albania“, носящъ манифактура, вълна, дърв. масло и др.

Парахода „Гориция“, носящъ ламудъ, манифактура, кожи и др.

Парахода „Flora Park“, носящъ равнородни стоки.

Очакватъ се да пристигнатъ:

Парахода „Patris“, отъ Марсилия, на 23 януарий, носящъ стоки.

Парахода „Naxos“, отъ Марсилия, на 29 януарий, носящъ стоки.

Парахода „Andros“, 7. II. отъ Марсилия, носящъ стоки.

Парахода „Falkenberg“, къмъ края на този мѣсецъ, носящъ стоки.

Парахода „Georgia“ отъ Хамбургъ, на 20 януари съ 100 т. равни стоки.

Парахода „Dromere“ отъ Анверсъ и Ливерпулъ съ 200 т. равни стоки, на 20—25 януари.

Парахода „Vrescia“ отъ Свансее, Глазговъ, Ливерпулъ, съ

около 200 тона равни стоки, на 20—22 януари.

Парахода „Bulgarien“, отъ Англия съ равни стоки, на 20.I.

Варненска стокова борса

16 януарий 1924 год.

Сединченъ прѣгледъ.

По много неочаквани и не-прѣдвиджани причини, дължими на случайността и на стихийитѣ, пристиганията на вагони отъ гаритѣ бѣха се твърдѣ много затруднили, както що бѣхме отбѣждали и въ миналия си прѣгледъ. Но едноврѣменно съ това настѣжиха и празничнитѣ дни, по причина на които въ кампанията съ върнени храни настѣжиха още по-голямо затишие. Тѣкъмъ прѣзъ това врѣме се оказва, че на всѣкъдѣ изъ станциитѣ сж изчерпени вжглищата и по причина на това послѣдва отмѣненieto на товарнитѣ тренове. И така по гаритѣ се задържаха по десетки вагони натоварени съ върнени храни, които не могатъ да бѣдатъ отправени и търговията остана всецѣло неослужена отъ желѣзницитѣ. Отъ освѣтъ вредитѣ и загубитѣ, които ще прѣтърпятъ и търпятъ вече търговцитѣ, има още една друга опасностъ, именно, опасността, че това положение, създадено отъ нѣмане вжглища може да се продължи и да иде до края на този мѣсецъ, а то може да не се поправи и прѣзъ февруари, до края който трае сактически кампанията съ върнени храни, защото въ тържищата въ странство до тогава оставатъ най-дѣйнитѣ импортирания отъ върнени храни — всички консумативни тържища до края на февруарий, сж по-евтино, завършватъ напълно снабдяванията си и вече прѣкриватъ или съвсѣмъ слабо търсятъ да купятъ до слѣдующия новъ сезонъ на кампанията. Слѣдователно, страната, която успѣе до края на февруари да изпрати износа на хранитѣ си и не остане на своя вътрѣшенъ пазаръ да ги пласира, бива добър — продава хранитѣ си съ добри цѣни; тая страна, обаче, която вакъснѣе съ завършването на износа си до тоя срокъ бива изложена да прѣтърпи загуби.

Но, независимо отъ всяко горно, създаденото — вслѣдствие на липса на вжглища — аномално състояние въ прѣвова, създаде и аномални отношения въ самата търговия въ борсата. Това състояние прѣдизвика оѣри конфликти помежду търговцитѣ купувачи и продавачи по сключенитѣ сдѣлки за алаверта; а то неминуемо ще породѣ и сѣдѣни распри за вреди и загуби отъ неимпълнени многобройни сдѣлки по причина на несвоеврѣменнитѣ доставки на пристанищата. И моралната отговорностъ за това състояние пада изключително върху държавата, а най-вече върху Дирекцията на желѣзницитѣ, която никога не е била редовна и изправна въ снабдяването и запазването желѣзницитѣ съ достатѣчни количества вжглища за да не страда прѣвова, особено прѣзъ сезона на върнената кампания. Никога тя не е била прѣдвидлива и въ това отношение заслужава всичкото обществено порицание.

Прѣзъ седмицата станала, разбира се, слаби продажби, при доста колебави, но съ тенденция къмъ затвърдяване цени. Така:

На 3 януари кукурузъ 8 вагона, по 400 до 405 лв. 100 кгр., 1 вагонъ овесъ, по 350 лв. 100 кгр., 1/2 вагонъ ечемикъ, по 420 лв. 100 кгр.

Днесъ пристигнаха всичко 17 вагона — 2 зимница и 15 кукурузъ.

Ослабването пристигане се

Г-не Министре!

Г-не Директоре!

По станциитѣ има съ хиляди вагони натоварени съ храни. Нѣкои сж натоварени още на 16 декември 1923 год. Много отъ хранитѣ сж поникнали въ вагонитѣ.

Защо ви сж три пѣтнически тренѣ?

Защо не отбѣнитѣ двата отъ тѣхъ, да прѣвезете хранитѣ прѣдъ фаталната за търговцитѣ дата 1 февруари, датата, на която се въвеждатъ износнитѣ мита?

Защо не падите съ етоици търговци, които губятъ състоянието си и потъватъ до уши въ дългове?

Г-не министре! г-не Директоре! Мислете що вършите!

обяснява съ ослабване прѣвова-ната способностъ на желѣзницитѣ, вслѣдствие нѣмане вжглища по станциитѣ, вслѣдствие на несвоеврѣменното разтоварване и липса на вагони и вслѣдствие на почти повсемѣстнитѣ заснѣжавания и спирането на желѣзницитѣ.

На 5 януари зимница 3 вагона, по 510 до 525 лева 100 кгр.; кукурузъ 3 1/2 вагона, по 395 до 400 лв. 100 кгр.; бобъ 1 1/2 вагона, по 865 лв. 100 кгр.; фий 1/2 вагонъ, по 415 лева 100 кгр.

Положението: зимница безъ намѣнение; бобъ спадане 15 лв. за 100 кгр.; фий спадане 45 лв. за 100 кгр.; кукурузъ спадане 10 лв. за 100 кгр. Днесъ пристигнаха въ Варна: 3 вагона зимница, 11 вагона кукурузъ, 2 вагона фий и 1 вагонъ тиквенно сѣме — всичко 17 вагона.

На 10 януари кукурузъ 3 вагона, по 420 лв. 100 кгр.; бобъ 10 тона и 1 1/2 вагона, по 925 до 1050 лв. 100 кгр.

Положението: кукурузъ повишение 20 лв. за 100 кгр.; бобъ повишение за 30 лв. за 100 кгр. Вчера и днесъ пристигнаха въ Варна 1 вагонъ зимница, 13 вагона кукурузъ, 1 вагонъ бобъ — всичко 16 вагона.

На 11 януари зимница 4 вагона по 520 до 530 лв. 100 кгр.; кукурузъ 5 вагона, по 420 лв. 100 кгр.

Положението: всички артикули безъ намѣнение. Днесъ пристигнаха 4 вагона зимница и 13 вагона кукурузъ, всичко 17 вагона.

На 12 януари зимница 6 вагона, по 500 до 547.50 лева 100 кгр.

Положението: всички други артикули по-слабо, само зимница безъ намѣнение.

Днесъ въ Варна пристигнаха: зимница 7 вагона, кукурузъ 14 вагона и фий 1 вагонъ — всичко 22 вагона.

На 14 януари кукурузъ 12 вагона, по 415 до 417 лв. 100 кгр.; зимница 3 вагона, по 500 до 540 лв. 100 кгр., бобъ 1 вагонъ, по 915 лв. 100 кгр.

Положението: зимница и кукурузъ по-твърдо, бобъ безъ намѣнение.

Вчера пристигнаха въ Варна: 2 вагона зимница, 31 вагонъ кукурузъ и 1 вагонъ бобъ, всичко 34 вагона.

ХРОНИКА

Родители, които иматъ дѣца въ френския колежъ туъ, ни се оплакваха, че учебнитѣ залѣ слабо се отопляватъ и има дѣца, които се сж простудили.

Синдиката „Солидарностъ“ отъ Търново е разширилъ кръга на своята дѣйностъ съ отвари-нето събирателенъ пунктъ при гара Тръмбешъ за събиране върнени храни и варива на кооперативни начала съ прѣд-назначенie за износъ. Тая негова дѣйностъ ще се финансира чрезъ Българ. Земл. Банка отъ специалния кредитъ опрѣдѣленъ за сжщата цѣль на всички други кооперации и синдикати.

Явяватъ отъ Бунурещъ, че по Черно море на 3 того се лѣвли турски морски разбойни-

ци, които прѣсрѣщали грѣцкия параходъ „Маринѣ“ и го нападнали съ пушечна стрѣла. Парахода е цѣтувалъ подъ грѣцко знаме отъ Цариградъ за Варна. Разбойницитѣ иска-ли да бѣдатъ разтоварени всички грѣцки граждави (поданици); по единъ морякъ съ-образилъ да смѣкне грѣцкото знаме и да издигне ромънско-то знаме и разбойницитѣ позволили на парахода да иде по-пѣтя си и като се поотдале-чилъ пакъ вдигналъ грѣцкото знаме. Напразно разбойницитѣ подновили стрѣбата слѣдъ него.

Заловени сж фалшиви банк-ви удостоверения за участие въ търгове, вслѣдствие на това В. Н. Банка, съ оѣржно писмо прѣдоупрѣждава всички държав-ни и обществени учреждения и ги кани, въ интересъ на сигурността за самитѣ тѣхъ, да увѣдомяватъ веднага клоноветѣ или агентуритѣ, които фигури-ратъ като издатели на подобни удостоверения, прѣдставени прѣдъ тѣхъ по търгове или даже за сѣдебни порѣчителства за да стане провѣрка за тѣх-вата автентичностъ и тогава да ги приематъ за документи. И друго. Удостоверения прѣдставени прѣдъ тържнитѣ комисии да не се поврѣждатъ направо на представителитѣ ги лица, ако не имъ се възлагатъ търгове, а чрезъ клоноветѣ и агентуритѣ, които сж ги издали.

На постѣпнитѣ, направени отъ търговскитѣ камари и на Стюжа на българскитѣ акци-онери дружества, управление-на В. Н. Банка е отговорило съ отбѣна на рѣшението си да не допуска за членове въ шко-ловетѣ комитети лица, избрани отъ общитѣ събрания на кама-ритѣ, ако тия лица изхождатъ отъ управленията на акционерни дружества.

Наредено е отъ финансово-то министерство до митницитѣ да разрѣшаватъ за автпрови-равето на петролъ, газболъ, минерални масла и др. мине-рални течности изключително въ сѣдини металически и добръ ватворени.

Ще се облага съ стати-стическо право динамита вна-сливъ отъвънъ въ сандаци съ-тажестъ 200 до 300 кгр. За всѣки колежъ ще се плаща по 50 ал. стотняки.

Житарската корпорация реагира. На 16 того житари-тѣ търговци, въ събрание на цѣ-лата корпорация, обсадиха съ-даденото положение за житар-ската търговия отъ спирането на товарнитѣ тренове. Въ резултатъ избора се тричленна депутация, която замина въ София да моли за отмена на вавовѣдта по спирането на товарнитѣ тренове.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна